

"נוער חיובי, טוב, שמרני וצוער בתלם..."

לפי הסיפור הקלאסי, אמר זקן-השומרים המנוח, אברהם שפירא מפתח-תיקוה, על הדור הצעיר של אז: "זה נוער זה? זה חרא!"

השבוע נתבשרה המדינה כי הדור החדש ביותר — זה שגדל בעיקבות מלחמת יום-הכיפורים — הוא שמרני וזך.

סקר מדעי מטעם המכון למחקר חברתי שימושי, המוסד רבי-היוקרה ביותר בתחום זה, העלה כי "המילומה באוקטובר 1973 לא היתה רעידת-אדמה". היא לא השפיעה במאומה על הדור הצעיר.

"רווחה אישית". משרד-החינוך והתרבות היה מלא התלהבות מתוצאות המחקר. סיכמו של המישרד, כפי שנמסר על-ידי כתב הארץ נתן ריבון, התבטא בפסוקים המהוויים תמצית של השקפת עולם שלמה:

"רוב הנוער של ימינו הוא נוער חיובי, טוב, שמרני וצוער בתלם. הוא אינו רדיקלי, לא מרדן, ורווחתו האישית חשובה לו לא פחות מדאגתו לרווחת ציבורית קהילתית. השקפתו הן בדרך כלל, בי בואה נאמנה להשקפות עמדות הוריו, מה שמוכיח כי פערי-הדורות אינו קיים בישראל. מסתבר כי הורים ולבית יש השפעה דומיננטית על עיצוב עמדותיו וערכיו של הנוער."

קשה להעלות על הדעת פסקדין אכזרי יותר על דור שלם — פסקדין מדעי, הקובע כי דור דור רפוי, חסר עמוד-שדרה, חסר עצמאות, דור הדואג לעצמו ("רווחתו האישית"), דור עלוב-נפש ("צור עד בתלם"), נכנע וחסר-דעה. אילו ראה אותו אברהם שפירא, היה אומר בוודאי שלדור כזה, אף התואר "חרא" הוא מחר-מאה.

נוער בצלם. בכל חברה אנושית, תפיסות הנוער הוא למרוד, לצאת מן התלם, לבדוק מחדש ללא-ירחם את העמדות וההשקפות של דור-ההורים, לקרוא תגר על שקרים מוסכמים ודוקטרינות קפואות. כי רק בדרך זו יכול כל דור חדש להבטיח את רצף ההתחדשות, היחידה לשיגשוגה ולהתקדמותה של החברה.

אך ייתכן כי מדאגה יותר מכל, בתמונה זו, היא עליצותו הגלוויה של משרד-החינוך על תוצאות המחקר. צמרת הסבורה כי "חיובי, טוב" הן מילים-נדרפות ל"שמרני, צוער בתלם", ראייה לנוער זה — כשם שהנוער ראוי לה.

התיקווה היחידה היא כי הנוער אינו כזה, וכי יטאטא את הביורוקראטים ואת ספסרי השוק השחור, המקומים כי נוער זה יגדל בצלמם.

הממשלה

סערה בכוס חה

האם יבזז אדם

לחיות גם צורך,

גם דמגוג וגם מדליף ?

ממשלת ישראל היא קובץ של עסקני-מיסלוגיה, הקיימת בעיקר כדי לאפשר ל"חבריה להלל את עצמם. שרי-הביטחון מת-גדר ב"הגדר הטובה", שרי-החץ החלל את ההישגים המפוארים של עצמו בזירה העולמית, וכל שר מעלה על נס את עצמו, ואת עלילותיו הכבירות.

מאחר שכל ההחלטות האמיתיות מתקבלות במקומות אחרים, אין בממשלה, בדרך כלל, מתח של ממש. גם ההומור מצוי בה במנות זעירות בלבד.

לכן שמחו הכל כאשר הופרעה ישיבת הממשלה, השבוע, על-ידי תקריתו, שהוסיף סיפה לישיבה נופך של מתח והומור גסי-יחיד.

הפטרות והמתים. גרם התקרית שר, שאינו ידוע כאישיות מותחת ו/או

הווידה של ישעיהו
האם עבד כאן הטוב ?

מבדרת במיוחד: שריהתירות משה קול, מנהיג הל"ע.
הוא התערב בוויכוח על המשבר במישר-רדיהבריאות (ראה הנדון) כדי להציג שאלה: כמה בנות דתיות, מתוך אלפי הבנות המשוחררות מטעמי דת, מגויסות למשימות סיעודיות בבתי-החולים?

והי שאלה לגיטימית, והיא נוגעת באחת השערוריות המרגיזות ביותר במדינה רבתי-השערוריות. בעוד מיטב הבנות נאלצות לשרת שנים ארוכות, בתקופות-חיהן התוססות ביותר, במחנות צה"ל, פטרות אלפי בנות בעיקבות הצהרתן (האמיתית או הכוזבת) שהן דתיות.

אומנם, לפי החוק היה צורך לגייס בנות אלה לשירות אלטרנטיבי, שאינו נוגד את השקפתן הדתית. השירות בבתי-החולים בוודאי אינו נוגד את דת ישראל; להיפך, הוא מיצוה דתית ואנושית כאחת. אולם ביגלל הקנוניות המסורתיות בין מיסלגת-העבודה והמיסלגות הדתיות, הנמר שכות מאז קום המדינה, אין בנות אלה מגויסות כלל. בנות דתיות בודדות אכן משרתות בבתי-החולים בנאמנות, וזכות בהוקרת החולים. אך הרוב העצום של ה-פטרות מגייס מנצל את השנים הללו ל-קידום עצמן, לבידור ולמצאיאת חתנים.

ח"כ אולמרט
נגד ישעיהו

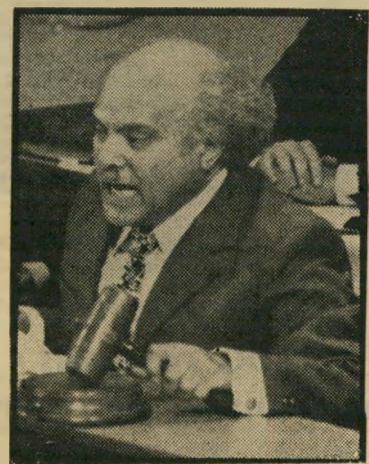
כלל, התיישב קול כמו ילד-טובירושלים והמשיך להשתתף בדיון, אם כי הפעם בשקט וללא התפרצויות.

מבחינה עניינית, אין ספק שיצחק רבין לא צדק. אומנם אי-אפשר, לפתור את הבעייה על-ידי גיוס בנות לתפקידי סיוע וסיעוד, כי נערה בלתי-מאומנת אינה יכיר לה למלא את תפקידיה של אחות מוסמכת. אך אילו הוכנסו למערכת בתי-החולים אלפי בנות לשם מילוי תפקידי סיעודיים, היה העומס הרובץ על האחיות המוסמכות פוחת בהרבה, והמצב היה משתפר ללא-הכר.

היתה סיבה נוספת לרוגזו של רבין, כמו כל הנוכחים, שם גם הוא לב לתאריך השאילתה של קול: שנה לפני הבחירות.

זהו תרגיל שיגרתי של לל"ע: במשך שלוש השנים הראשונות של כל תקופת-כהונה הם יושבים בממשלה בשקט, מני חלקים בתאוה בכל הנאותיה. שנה לפני הבחירות הם מתעוררים, יוצאים לכמה קרבות-סרק כדי להזכיר לבוחרים את קיומם. בין עסקני המיפלגות, ידועה מיפ-לגת הל"ע כמחויקת אליוות-הצביעות — מדיניות-יחב שלא קל להשיגה בזירה הי מיסלגתית.

כעבור שעות אחדות התברר כי רבין צדק במה שאמר. התקרית במלואה, דבריו

יו"ר ישעיהו
נגד האתיקה

שלה לא הכיר בלגיטימיות השאילתה של קול. רבין חשב כי מן הראוי הוא ששר הביטחון יהיה נוכח בעת הדיון בנושא זה, השייך במידת-מה לתחום מישרדו. הוא הציר על-ידי קול, וזכה בתשובה: "אתם פוחדים מהדתים!"

כאן איבד רבין את עשתונותו. כבר מומן הוא מחפש הזדמנות להיפרע משרי-התירות שלו, על מה שמכונה בממשלה "הטור הקבוע של קול". מדי יום שני, למחרת ישיבת הממשלה מפרסם מעריב טור כימעטי-קבוע של חוכמות וקריאות בנינים של משה קול בישיבת הממשלה, המודלף לו ישירות מטעם שריהתירות.

הדמגוגיים של משה קול והנזיפה של רבין, הודלפו על-ידי קול במהירות הבזק, ופורסמו בכלי-התיקשורת עוד באותו ערב. כדי למנוע משבר ממשלתי עם הל"ע, נענה רבין לבקשתו של קול, התנצל בפניו. אלא שההתנצלות לא יכלה לכסות על מה שחושבים באמת על קול בממשלה.

הכנסת

מתי יחבט ה"ר ?

הפיצוץ האחרון בפרשת

השחיתויות כמנגנון הכנסת

נסכ סכיב השאלה: "האם ערך

אחד מעובדי הכנסת

שיפוצים בוויזה הפרטית

של ישעיהו בחו"ר ?

"זהו סערה בכוס מים. אני לא מוכן להתייחס לזה", אמר ביום השלישי שעבר יושב-ראש הכנסת ישראל ישעיהו ל"כבד-הטלוויזיה אלימלך רם, שטילפן אליו בשעת-ערב לביתו, וביקש תגובה על האשמותיו של ח"כ אהוד אולמרט.

אולם השבוע למד יושב-ראש הכנסת, כי גם סערות בכוס מים מסוגלות להציק לאישיות פוליטית עד כדי סיכון מעמדה ומישרתה בטביעה.

אולמרט כבלש פרטי. ביום הרביעי האחרון הופיע אהוד אולמרט בטלוויזיה, בראיון מיוחד שבו הטיח האשמות כבדות ביחס ליושרו האישי של יושב ראש הכנסת, מלבד החידוש בעובדה שחבר הכנסת מן השורה תוקף את היושבי-ראש שלו, ומאשים אותו במעשים הגובלים ב"פלילים, לא היה בדבריו של אולמרט כל חדש. אולמרט, שחזר לא-מכבר ממסע ממושך באוסטרליה, החליט לחזור לכותרות בכל מחיר. הוא קרא את הדו"ח המפורט של העולם הזה על פרשת מבקר הכנסת (העולם הזה 2030), והציג אותו כגילוי פרטי שלו.

לזכותו של אולמרט יש לציין, כי הוא ניסה לבצע גם עבודת-בילוש פרטית מש"ל הוא פנה אל כל האישים ששמותיהם נזכרו בכתבה הנדונה, וביקש מהם חומר נוסף שעדיין לא פורסם בעולם הזה. קצין-הכנסת, יצחק ("איו") בר-גל, דחה את אולמרט. פקידים בכירים אחרים דחו אותו גם הם. רק מבקר-הכנסת המודח, שמעון ליברמן, החש עצמו בשבועות האחרונים כמי שנעשה לו עוול, קפץ על פנייתו של חברי-הכנסת הצעיר, וסיפק לו מיסמכים למכביר.

גם במיסמכים שסיפק ליברמן לאולי-מרט לא היה כל חדש. אולם, בהיותו מצוייד בתיק עב-כרס, יכול היה אולמרט להציג עצמו שוב כחושף-שערוריות ביל-עדי של הבית. מבלי להזכיר כלל את הפירסומים הקודמים בפרשה, שלף אולמרט התכתבויות פנימיות של המבקר עם ישעיהו, והציג בפני כתב הטלוויזיה.

לאולמרט שיחק המול מבחינת העיתוי המתאים. צוות של שני עובדי מישרד מבקרי-המדינה סיים לכתוב את מסקנות הדיון-השבון שלו על דו"ח מבקרי-הכנסת שהועבר אליו. בדבר התשלום הנוסף ש"קיבל קצין הכנסת עבור עבודתו במערי-כתב-הבחירות, הדו"ח של מבקרי-המדינה, שפורסם באופן מיקרי לחלוטין סמוך ל"פיצוץ" של אולמרט, קבע כי המבקר המפורט של הכנסת צדק במסקנותיו.

עוד פצצה אחת. למחרת השידור בטלוויזיה ערך ישעיהו מסיבת-עיתונאים, שבה הגיב בגנום ניכר על האשמותיו של אולמרט. בכך, סבר ישעיהו, חסתיים הפרשה. אולם, שעה אחת אחרי מסיבת העיתונאים של יושבי-הראש, ערך אולמרט מסיבת-עיתונאים משלו, ובה חשף לפני העיתונאים מיסמכים שהעידו כי ישעיהו לא דיפק, לפחות בכל הנוגע ליחסו אל המשך עבודתו של ליברמן כמבקר-הכנסת.

חברי-כנסת נוספים מיהרו גם הם לקפוץ על העגלה של אולמרט, ולשלוח רמזים מאיימים לעבר ישעיהו. הי יו"ר החליט לכנס את ועדת-הכנסת, כדי לדון בפרשה. אולם עוד קודם-לכן דרשו חברי מפ"ם בסיעת המערך לכנס את סיעתם. כדי לדון בהיבטים השונים של התנהגותו של ישעיהו בפרשה.

אך אולמרט הכיץ פצצה נוספת. לטעניו יש בידיו מיסמכים, המאשרים כי ישעיהו לא זו בלבד שחשפה על איי